

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

**“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**“КОНЦЕПТИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА”**

(Одеса, 24-5 травня 2019 року)

Одеса -2019

УДК: 1:403:316.6(08)

К 65 Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства // Матеріали III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 24-25 травня 2019 р.) 94 с.

Рецензенти:

Скловський Ігор Зіновійович - доктор філософських наук, професор кафедри суспільних наук Центральноукраїнського національного технічного університету

Єременко Олександр Михайлович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Романенко Михайло Ілліч - доктор філософських наук, професор кафедри філософії Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»

Збірник матеріалів III Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства, аналізують соціокультурні трансформації молодіжного соціуму, показують соціокультурні трансформації освітнього середовища та розкривають проблемні моменти культури бізнесу в умовах соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства, а також розглядають синергетику як самоорганізаційну систему у суспільстві, що трансформується. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 10 від 27 травня 2019 року)

3. Слідкуйте за темпом і дикцією. Тому під час телефонної розмови стежте за темпом своєї розмови і дикцією, щоб бути впевненим у тому, що співрозмовник вас правильно зрозумів.

4. Розробіть сценарії. Залежно від типу клієнта у вас повинен бути підготовлений певний сценарій спілкування, який найкраще спрацює саме в такому випадку.

5. Тема розмови. Не відволікайтеся від вирішення основного питання. Якщо з вами говорить потенційний покупець, якому потрібна професійна консультація, бажано щоб «на телефоні» був фахівець, який дасть роз'яснення з усіх питань, які можуть виникнути.

6. Впевненість у собі. У людини, з якою ви говорите, не повинно скластися враження, що вона говорить з некомпетентною особою. Як варіант, можна спробувати самому проявити ініціативу, щоб перевести розмову в потрібне русло, уникаючи незручних моментів.

7. Уникайте дискусій. Нерідко виникають ситуації, коли клієнт із самого початку налаштований на негатив і звалює на оператора своє невдоволення та хвилю критики щодо самої компанії. Уточнення даних, вирішення проблеми або оформлення замовлення – основні завдання, які повинні втілюватися шляхом телефонної розмови, але при цьому не можна допускати розвитку серйозної дискусії [2].

Метью Діксон та Brent Адамсон для підвищення рівня етичності телефонного спілкування звертають увагу на такі застороги, здатні убезпечити продажі та позитивно вплинути на імідж компанії, яка вдається до продажів телефоном: уникати при розмові зайвих фраз, як-то: «я вважаю», «можливо», «справа в тому, що», «так би мовити», «чесно кажучи» та інших, оскільки вони засмічують розмову, а також відхилення від теми; не концентрувати увагу на власній персоні і не давати зайвої інформації про себе. Бажаніше питати про інтереси покупця та наголошувати на можливості пропонованого товару чи послуги їх задовільнити та ін. [3].

Найголовніше пам'ятати, що разом з товаром продавець продає не тільки сам товар, а ще й репутацію самого товаровиробника, тому етичність розмови по телефону та самої пропозиції товару має першочергове значення в телемаркетингу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Телемаркетинг: Маркетинговий словник [Електронне видання]. URL: http://www.marketch.ru/marketing_dictionary/marketing_terms_t/telemarketing/
2. Музиченко Г. В., Тронько С. П. Тайм-менеджмент про скриті резерви телефонних розмов та нарад. – В книзі: Менеджмент підприємницької діяльності : навч. посіб. для професійної підготовки військовослужбовців ЗС України, звільнених у запас. Проект «Україна-Норвегія». Вип. 3, 2017. – Одеса : ТОВ «Плутон плюс». – 2017. – С. 43-55.
3. Діксон М., Адамсон Б. Супекрпродавці. Як навчитися продавати, а не впарювати. – К. : Наш формат, 2018. – 240 с.

Скловський Ігор Зіновійович (Кропивницький) – доктор філософських наук, професор суспільних наук, інформаційної та архівної справи Центральноукраїнського національного технічного університету, академік Міжнародної академії інноваційних технологій, Скловська Олена Іванівна (Кропивницький) – кандидат історичних наук, доцент, Державна льотна академія НАУ України, кафедра профпедагогіки і суспільних дисциплін

АНТРОПОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЦІННІСНОЇ СФЕРИ СУСПІЛЬСТВА

Звертання філософів до метафізичного аналізу ідеї українського етносу відображає історичні аспекти змін звичайних та надзвичайних форм національного буття, хоча впродовж майже 200 років підкреслювання тези про метафізичні засади будь-чого вважали проявом нібито антинаукового світогляду. Але таке звертання значно підвищує інтегративний характер оцінки етноцентризму, виявляє аксіологічну силу європейських правил

громадянської життєдіяльності, показує зміцнення духовної цілісності націєтворення нашого народу. Ця проблема давно привертала до себе увагу українських філософів і культурологів, релігієзнавців, богословів, екологів, соціологів, футурологів і політологів, але в останні десятиріччя її актуальність зросла ще більше у зв'язку з глобалізацією етнонаціональних процесів.

Досвід суб'єктно-об'єктної саморегуляції всього світового співтовариства перехрещується з міжнародним засудженням проявів войовничого націоналізму, бо дух демократичного патріотизму засуджує прояви геноциду, політичного та культурного етноциду. Постнекласичні судження дають змогу подолати поверховий аналіз українського націєтворення, навіть невігластво окремих філософів і політиків стосовно історичності нашого народу, який нібито пізно вийшов на цивілізований шлях і порівняно довго завершує процес демократично-патріотичних перетворень (М. Верников). Події сьогодення ще раз виявили необхідність остаточного подолання „вulgарно-соціологічного підходу” до „філософії конкретної національної ідеї”.

Українська нація, як політичне утворення, стає суб'єктом онтологізації адаптаційних ознак націєтворення, виявляючи свою суверенну волю, творчо використовуючи етносоціальні властивості (Дм. Чижевський), узагальнюючи всі попередні модифікації громадського тлумачення патріотизму цивілізованого типу.

Скільки століть чи тисячоліть мають мешкати поруч з автохтонами нацменшини, щоб політики-невігласи не докоряли їм, що вони «чужі»? Розвиток націєтворчої саморегуляції тоді має йти не по дикунські (провінційно - меншовартісно), бо вищі ідеали мобілізують весь досвід творчого потенціалу політичної нації, щоб обмежити національний егоїзм українців-автохтонів і автохтонних меншостей на Україні, що зараз (еволюційно) відобразили етносоціальний спектр єднання тощо. Тут вітчизняні філософи провели за останні сорок років історичний моніторинг: з'єднання природним шляхом під крилом української «сім'ї великої, вільної, нової» (Т. Г. Шевченко) всіх представників етнонаціональних традицій, тобто виявивши цілісність слов'яно-православної (українці, українські росіяни, болгары, греки...), західно-християнської (українські поляки, угорці, німці...), юдео-мусульманської (українські євреї, кримські татари, караїми, кримчаки...) соціо-культурної думки. Правда, відверто про це вони могли міркувати тільки в дружньому колі.

Дійсна творчість – це аналог творчості з *нічого* (про це казав ще М. Бердяєв) [1, С. 146], а тому вона повинна *додаватись* до наявного, а не вилучатись з нього. Тобто, Пан і Хазяїн – аналог ідеальних типів вищого Творця – (є пануюча особистість) міркує, як *збільшити* і *збагатити* Вічносущє. Приймак – як «тваринна тінь Господаря, - намагається відійти (злукавити), *проіснувати* за рахунок сущого. В цьому проявляється онтологічна глибина ноосферо-**екологічної проблематики** (яку гарно зрозумів у ХХ ст. В.Вернадський («Біосфера і ноосфера») і В.Сухомлинський («Серце віддаю дітям», «Народження громадянина»). *Справжній* патріот не буде знищувати навколишнє середовище заради сьогоденної вигоди, лише Приймак (Орендар, Гість, Завойовник) буде дивитись на Я і природу лише як на деякий невичерпний (зараз) ресурс.

Науковці-філософи нашого часу з повагою відносились до внеску носіїв філософії історії у розвиток епістемології в проблематику Сходу і Заходу; екоонтології, однак у процес моделювання включає аспект футурології історичних діб, зокрема на основі ідеї націєгенезу (може заторкнути релігію (теологію), трансцендентно осягнути роль субстанції безсмертя, вчення про Абсолютний і національний дух). Часто це також християнський догмат про Святого Духа, безсмертя душі тощо; взаємообумовлення питання душі і світське тлумачення релігійних догматів, як спеціального філософського дискурсу, предмета нової онтології, що виявляє свій актуальний зміст і позитивний сенс.

Філософія історії відобразила трансформацію простору, розглянувши постнекласичні сценарій розробки «Проблеми філософії особи і суспільства», одним з теоретичних аспектів якої стає проблематика «Метафізика української ідеї в контексті її етносоціальних змін на межі тисячоліть», що поєднується з практичним розумінням вищого сенсу подій на Майдані («Революція на граніті», «Помаранчева революція», «Революція гідності»). Метафізика

української ідеї потім розглядається у межах відповідної громадської дискусії з кінця листопада 2013 р., але на фоні «гібридної» війни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бердяев Н.А. Человек и машина (Проблемы социологии и метафизики техники) / Николай Бердяев // Вопросы философии. - 1989. - №2. - С.146-162.
2. Борінштейн Є. Р. Особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства / Євген Русланович Борінштейн. Наук. коне. А. І. Кавалеров. Автореферат... доктора філософських наук. Спеціальність 09.00.03 - соціальна філософія та філософія історії. - Одеса. Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, - 2010.-34 с.
3. Вернадский В.И. Биосфера и ноосфера / Владимир Вернадский. - М.:Наука, 1989.-261 с.

Соколова Оксана Василівна - аспірантка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського

СОЦІАЛЬНИЙ МІФ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ КОНСТРУКТ

Людина, будучи частиною природного і соціального середовища, знаходиться в постійному пошуку способів ідентифікації природних і культурних феноменів, соціальних явищ, формуючи індивідуальні судження як елементарну форму знання, спирається найчастіше на колективні судження. І те, що ми називаємо істиною, нерідко є набором чуттєвих уявлень, сформованих під впливом колективного досвіду і "наперед заповнене величезним числом колективних уявлень» [1]. Ця образно-символічна реальність, чуттєво сприймається як істина, зовсім не обов'язково бути вигадкою або фантазією, що характерно для архаїчних міфів. Навпаки, соціальний міф заміщає собою дійсність, виртуалізує, імітує факти, не вимагає підтвердження автентичності особистим досвідом. Такий міф є частиною ознавательної сфери і відображає дійсність в символах і образах, історично контекстуальних, ціннісно орієнтованих, конструюючи буття соціуму і індивіда.

Сьогодні ми змушені визнати, що «реалістичність» сприйняття буття, яку О.Конт і інші мислителі Нового часу вважали апологетом еволюції людських спільнот, аж ніяк не підтверджується: «Сукупність нашої розумової еволюції», про яку писав О. Конт, все ще далека від гармонії «між філософським генієм і загальним здоровим глуздом» [2] Неспроможність «релігії Розуму» передбачив Жорж Сорель, який привніс в інтелектуальний дискурс ідею соціального міфу як фактора зміни людських спільнот. Сорель піддав критиці ідею переваги розуму над міфом, вказавши на те, що міфи мають істотно більший потенціал соціальної мобілізації, здатністю управляти і конструювати соціальну реальність. Сорель здається незаперечним той факт, що риси соціального значною мірою визначаються ірраціональними рухами душі, містифіковану уявленнями про справедливе, ніж ідеями розуму, без почуттів і строгими аналітичними розрахунками. [3]

Соціальне міфотворчість особливо актуалізується в періоди глобальних економічних, технічних, екологічних, інформаційних трансформацій, які обумовлюють стрімку соціальну динаміку.

Це пов'язано з розмиванням культурних ідентичностей, девіацій ціннісних орієнтирів, витісненням з оточення людини сфери природи і заміни її соціальним середовищем з політичними ідеологічними дискурсами.

Ренесансу міфу сприяють практично безмежні можливості мультимедійних та інформаційних технологій, які кардинально змінили традиційні, що історично склалися механізми трансляції соціального досвіду і дозволяють соціальним міфам легше охоплювати широкий загальний людський простір. У період трансформації соціального простору перестають діяти колишні закони і правила, а досвід передається не у вигляді знання про ці правила і